

ORDO AD VISITANDAS PAROCHIAS.

PONTIFEX visitaturus Diocesim, et Parochias suas, cum ad civitatem seu oppida suæ Diœcesis pervenerit, recipitur processionaliter eo ordine, prout supra in receptione Prælati, seu Legati, dictum est. Hoc solo dempto, quod loco Orationis, **Omnipotens sempitærne Deus, qui facis mirabilia magna, etc., seu Deus ómnium, etc., ipso Prælato ante altare in faldistorio genua flectente, dicitur sequens Oratio:**

OREMUS.

DEUS, humilium visitátor, qui eos patérna dilectióne consoláris, præténde societáti nostræ grátiam tuam; ut per eos, in quibus hábitas, tuum in nobis sentiámus advéntum. Per Christum Dóminum nostrum. *ñ.* Amen.

Qua finita, Pontifex surgens ascendit ad altare majus, osculaturque illud in medio, et ibidem populo solemniter benedicit.

Deinde, vel in medio Missæ, versus ad populum sedens proponit populo causas adventus sui, quia sacri Canones, et Ecclesiasticus ordo hoc fieri præcipiunt propter multa.

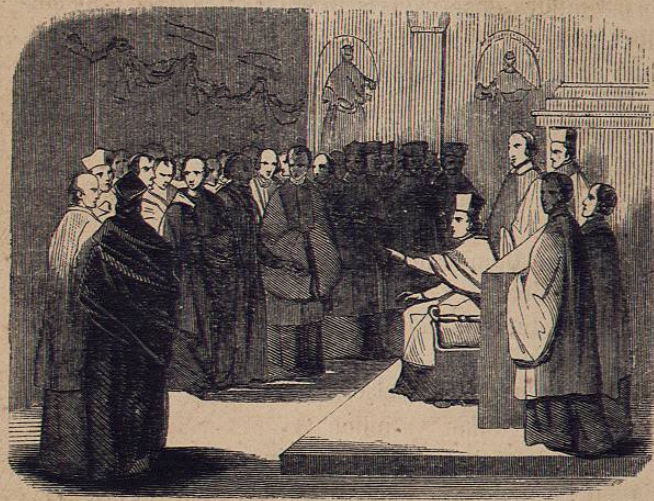
Primo ad absolvendas animas defunctorum.

Secundo, ut sciat, et videat qualiter Ecclesia ipsa spiritualiter et temporaliter gubernetur; quomodo se habeat in ornamentis, qualiter ibi Ecclesiastica Sacramenta ministrantur, et divina officia peraguntur; quale servitium ibi impenditur; qualis sit vita ministrorum, et populi; ut ex officio inquisitionis suæ, per eum, si qua in præmissis corrigenda fuerint, corrigantur, et emendentur.

Tertio ad adulteria, fornicationes, sacrilegia, divinationes, et similia publica in populo punienda, ad quod interdum non sufficiunt Ecclesiarum Rectores; ostendens diligenter populo, quam damnabilia, et detestanda sunt crimina ipsa.

Quarto propter casus, qui de jure, vel consuetudine, ad Episcopum dumtaxat pertinere nescuntur, qui in Constitutionibus synodalibus continentur, in quibus nullus alius se intromittere potest; protestans plebi, quod si quis, vel si qua in aliquo ipsorum casuum, vel in quocumque alio, consilio ejus indiguerit, paratus sit benigne audire, et consilium, et absolutionem impendere: ac poenitentiam misericorditer injungere salutarem.

Quinto ad exhibendum Sacramentum Confirmationis, cujus solus Episcopus ordinarius minister est.

Deinde inducit diligenter populum ad poenitentiam, et instruit in Ecclesiasticis Sacramentis, et in Articulis

Fidei, et qualiter debent declinare a malo, et facere bonum; fugere vitia, et sectari virtutes; alteri non facere, quod sibi fieri nolunt. His expletis, fit populi confessio, et absolutio generalis, et indulgentia datur per Pontificem. Post hæc Pontifex, deposita cappa, induitur amictu, stola, pluviali violacei vel nigri coloris, et mitra simplici, et stans cum mitra juxta altare, versus ad populum incipit Antiphonam: *Si iniquitates.*

Postea cum ministris seu Capellanis suis dicit Psalmum.

PSALMUS 129.

DE profundis clamavi ad te Domine: * Domine exaudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendentes, * in vocem deprecationis meæ.

Si iniquitates observaveris Domine. * Domine quis sustinebit?

Quia apud te propitiatio est: * et propter legem tuam sustinui te Domine.

Sustinuit anima mea in verbo ejus: * speravit anima mea in Domino.

A custodiâ matutina usque ad noctem, * speret Israel in Domino.

Quia apud Dominum misericordia: * et copiosa apud eum redemptio.

Et ipse redimet Israel, * ex omnibus iniquitatibus ejus.

Réquiem æternam * dona eis Domine.

Et lux perpétua * luceat eis.

Tum dicit totam Antiphonam:

Si iniquitates observaveris Domine: Domine, quis sustinebit?

Qua dicta, deposita mitra, dicit:

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.

Pater noster.

Quod secrete completur. Et interim accepto aspersorio, cum aqua benedicta, tertio aspergit ante se; deinde imposito incenso in thuribulo, et illo benedicto, eodem modo incensat. Quo facto, pronuntiat Versus:

Et ne nos inducas in tentationem.

R. Sed libera nos a malo.

V. In memoria æterna erunt justi.

R. Ab auditione mala non timebunt.

V. A porta inferi.

R. Erue, Domine, animas eorum.

V. Réquiem æternam dona eis, Domine.

R. Et lux perpétua luceat eis.

V. Domine, exaudi orationem meam.

R. Et clamor meus ad te veniat.

V. Dominus vobiscum.

R. Et cum spiritu tuo.

OREMUS.

DEUS, qui inter Apostólicos Sacerdotes famulos tuos Pontificáli fecisti dignitate vigere: præsta, quæsumus; ut eorum quoque perpétuo aggregentur consortio. Per Christum Dominum nostrum. R. Amen.

Deinde aqua benedicta, thuriferario, duobus ceroferrariis, cruce, et Clero præcedentibus, et cantantibus Responsorium:

Qui Lázarus resuscitasti a monumento fetidum, * Tu eis, Domine, dona réquiem, et locum indulgentiæ.

V. Qui venturus es judicare vivos, et mortuos, et sæculum per ignem. * Tu eis Domine.

Pontifex cum mitra exit ad cœmeterium, interim dicens cum ministris suis Antiphonam:

Si iniquitates, etc.

Deinde Psalmum 129. De profundis clamavi, totum ut supra. 146. et in fine V. Réquiem æternam * dona eis Domine. Et lux perpétua * luceat eis.

Et Antiphona repetitur.

Si iniquitates observaveris Dómine : Dómine, quis sustinebit ?

Quibus omnibus dictis, cum fuerint in medio cœmeterii, subsistunt suò ordine, et Chorus cantat Responsorium :

Libera me, Dómine, de morte æterna, in die illa tremenda. * Quando cœli movendi sunt, et terra. * Dum véneris judicare sæculum per ignem. *ŷ.* Tremens factus sum ego, et timeo, dum discussio vénerit, atque ventúra ira. * Quando cœli movendi sunt et terra. *ŷ.* Dies illa, dies iræ, calamitátis, et miseriæ, dies magna, et amára valde. * Dum véneris. *ŷ.* Réquiem æternam dona eis, Dómine : et lux perpétua luceat eis.

Tum repetitur Responsorium :

Libera me Dómine, etc.

Usque ad primum Versum. Interim dum Responsorium repetitur, offertur per digniorem Ecclesiæ navicella, et per alium ex ministris thuribulum Pontifici, qui imponit incensum more consueto. Responsorio repetito, Chorus cantat :

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.

Mox Pontifex, mitra deposita, conveniente voce dicit : Pater noster, reliqua secreto.

Deinde aspergit, et incensat, prout fecit in Ecclesia. Quo facto, dicit versus :

Et ne nos inducas in tentationem.

R. Sed libera nos a malo.

ŷ. In memória æterna erunt justi.

R. Ab auditióne mala non timébunt.

ŷ. A porta inferi.

R. Erue, Dómine, ánimas eórum.

ŷ. Réquiem æternam dona eis, Dómine.

R. Et lux perpétua luceat eis.

ŷ. Dómine, exáudi orationem meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

ŷ. Dóminus vobiscum.

R. Et cum spíritu tuo.

OREMUS.

DEUS, qui inter Apostólicos Sacerdotes fámulos tuos Sacerdotáli fecisti dignitate vigere : præsta quæsumus ; ut eórum quoque perpétuo aggregentur consórtio.

DEUS, véniæ largitor, et humanæ salutis amátor, quæsumus cleméntiam tuam, ut nostræ congregatiónis fratres, propinquos, et benefactóres, qui ex hoc sæculo transierunt, beáta María semper Virgine intercedente, cum ómnibus Sanctis tuis ad perpétuæ beatitúdinis consórtium pervenire concédas.

DEUS, cujus miseratióne animæ fidélium requiescunt, fámulis et famulábus tuis ómnibus hic et ubique in Christo quiescéntibus, da propítius véniam peccatórum ; ut a cunctis reátibus absolúti tecum sine fine læténtur. Per Christum Dóminum nostrum. *R.* Amen.

ŷ. Réquiem æternam dona eis, Dómine.

R. Et lux perpétua luceat eis.

Tum duo Cantores dicunt :

ŷ. Requiescant in pace. *R.* Amen.

Et mox Pontifex, elevata dextera, producit signum crucis ab omni parte super cœmeterium. Tum accepta mitra per Pontificem, revertuntur omnes ad Ecclesiam, ordine quo venerunt, Choro dicente congruenti voce sine nota totum Psalmum.

Miserere mei Deus, * secúndum magnam misericórdiam tuam, ut supra. 11. cum *ŷ.* Réquiem æternam * dona eis Dómine. *R.* Et lux perpétua * luceat eis.

Quem etiam Pontifex ipse dicit voce demissa cum ministris, seu Capellanis suis ; quibus dictis, et cum

ad Chiorum ante majus altare pervenerit Pontifex, deposita mitra, stans ibidem in medio, versus ad altare, dicit:

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.

Pater noster, reliqua secreto; deinde dicit:

- Ÿ. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
 R. Sed libera nos a malo.
 Ÿ. A porta inferi.
 R. Erue, Dómine, ánimas eórum.
 Ÿ. Dómine, exáudi oratióem meam.
 R. Et clamor meus ad te véniat.
 Ÿ. Dóminus vobíscum.
 R. Et cum spírítu tuo.*

OREMUS.

ABSOLVE, quæsumus Dómine, ánimas famulórum famularúmque tuárum, ab omni vínculo delictórum, ut in resurrectiÓnis glória inter Sanctos et eléctos tuos resuscitati respirent. Per Christum Dóminum nostrum.
R. Amen.

His peractis, depositis stola et pluviali nigris, seu violaceis, et assumptis albis, incipit visitationem a Sanctissima Eucharistia, ad Baptisterium, inde ad sancta Olea, ad sacras Reliquias, tum ad Altaria, et Capellas, et sacras Imagines, item ad sacristiam, et cœmeterium se confert; post ad ædes Canonicales, hospitalia, confraternitates, et alia loca pia. Poterit postea Pontifex confirmare pueros, præmissa monitione, et aliis servatis, prout supra in principio de confirmandis dictum est.

Expedita itaque Confirmatione, et benedictis ornamentis, si qua benedicenda sunt, depositisque indumentis Ecclesiasticis, confessiones, et deinde querelas, si quæ sunt, audit. Tum de conversatione Cleri, et populi, ac qualiter spiritualia, et temporalia in ipsa

Ecclesia ministrantur; et de libris ac ornamentis diligenter de plano inquirit.

Peracta demum visitatione illius loci, et omnibus expeditis, cum discedere voluerit Pontifex, in suo habitu communi accedit ad Ecclesiam, et stans ante altare in cornu Epistolæ versus ad illud, dicit Psalmum. De profundis. 146. totum cum Réquiem ætérnam, et Antiphona. Si iniquitátes.

Deinde dicit, Pater noster.

- Ÿ. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
 R. Sed libera nos a malo.
 Ÿ. A porta inferi.
 R. Erue, Dómine, ánimas eórum.
 Ÿ. Requiéscant in pace.
 R. Amen.
 Ÿ. Dómine, exáudi oratióem meam.
 R. Et clamor meus ad te véniat.
 Ÿ. Dóminus vobíscum.
 R. Et cum spírítu tuo.*

OREMUS.

DEUS, cujus miseratióne animæ fidélium requiéscunt, famulis et famulábus tuis ómnibus hic et ubique in Christo quiescéntibus, da propítius véniám peccatórum, ut a cunctis reátibus absolúti, tecum sine fine læténtur. Per Christum Dóminum nostrum. *R. Amen.*

Post hæc discedit, quo voluerit.

ORDO AD RECIPIENDUM

PROCESSIONALITER IMPERATOREM.

QUANDO Imperator venit ad aliquam urbem, vel oppidum insigne, Clerus urbis obviam venit ei processionaliter, ut dictum est superius de receptione Prælati, vel Legati; tamen extra portam aliquantulum magis remote, quam Præfato, et Legato fieri solet. Imperator ex equo, vel (quod magis convenit) descendens in terra super tapete stratum genuflexus osculatur ibidem crucem, et sub baldachino ducitur usque ad Ecclesiam. Processio præcedit immediate Imperatorem, et is qui gladium Imperatori præfert, equitat immediate post Prælatum processionis. Si vero Legatus Apostolicus Imperatorem reciperet, aut cum

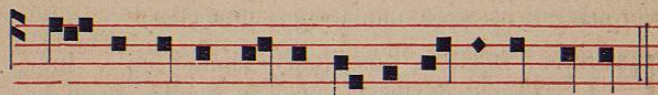

eo urbem intraret, vel alias secum iret, vel equitaret; ille qui gladium Imperatori præfert, et alius crucem Legati portans, simul ire debent. Crux Legati, quia debetur ei latria, erit a dexteris, et gladius Imperatoris a sinistris. Interim dum procedunt ad Ecclesiam, cantatur Antiphona :

8 Toni.

Ec-ce mit-to An-ge-lum me - um, qui præ-pa-

ra - bit vi-am tu-am an-te fa - ci-em me-am.

Et post Antiphonam prædictam cantantur Hymni, vel alia Cantica devota, prout magis placebit. Cum Imperator descenderit, et intrat Ecclesiam, Præfatus Ecclesiæ, accepto aspersorio, aspergit eum, deinde alios in genere, et procedunt usque ad altare majus, coram quo Imperator genuflectit super faldistorio ibidem sibi parato. Præfatus vero Ecclesiæ ascendit ad cornu Epistolæ altaris, ubi stans versus ad orantem, detecto capite, dicit :

- V. Deus, iudicium tuum Regi da.
 R. Et iustitiam tuam filio Regis.
 V. Salvum fac N. Imperatorem nostrum, Dómine.
 R. Deus meus, sperantem in te.
 V. Mitte ei, Dómine, auxilium de sancto.
 R. Et de Sion tuere eum.
 V. Nihil proficiat inimicus in eo.
 R. Et filius iniquitatis non apponat nocere ei.

V. Fiat pax in virtute tua.
 R. Et abundantia in turribus tuis.
 V. Domine, exaudi orationem meam.
 R. Et clamor meus ad te veniat.
 V. Dominus vobiscum.
 R. Et cum spiritu tuo.

OREMUS.

DEUS, in cujus manu sunt corda Regum, inclina ad preces humilitatis nostrae aures misericordiae tuae, et Imperatori nostro famulo tuo **N.** regimen tuae sapientiae appone, ut haustis de tuo fonte consiliis, et tibi placeat, et super omnia regna praecellat.

PRETENDE, Domine, quaesumus, famulo tuo **N.** Imperatori nostro dexteram caelestis auxilii, ut te toto corde perquirat, et quae digne postulat, assequi mereatur. Per Christum Dominum nostrum. **ñ.** Amen.

Deinde si Praelatus sit Episcopus, vel Major, stans ante altare benedicit solemniter populo dicens: Sit nomen Domini benedictum, etc.

Intellige, si non sit praesens Legatus, quia benedicit Legatus, si sit praesens ibi. Qua benedictione data, depositis sacris vestibus, associat Imperatorem usque ad ejus hospitium. Si autem Praelatus ipse non sit Episcopus, vel Major, finitis Orationibus praedictis, depositis vestibus sacris, associat, ut supra.

ORDO AD RECIPIENDUM

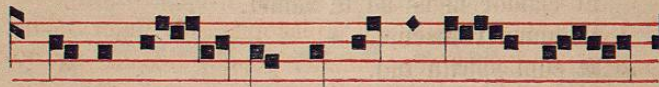
PROCESSIONALITER REGEM.

QUANDO Rex ad aliquam urbem aut oppidum insigne venit, Clerus processionaliter obviam vadit ei extra portam, ubi Rex ex equo, vel (quod magis convenit) descendens in terra super tapete stratum genuflexus osculatur crucem, quae per Praelatum sibi porrigitur. Deinde sub baldachino ducitur usque ad Ecclesiam ordine supradicto. Interim cantatur Responsorium:

8 Toni.

E - le - git e - um Do - mi - nus, * Et ex - cel - sum

fe - cit il - lum praere - gi - bus ter -

ræ. **ÿ.** Glo - ri - fi - ca - - vit e - um in

con - spe - ctu Re - gum, et non con - fun -

de - - - tur. * Et. **ÿ.** Glo - ri - a. * Et.

Deinde cantantur Hymni, vel alia Cantica magis placentia. Cum Rex Ecclesiam intrat, Prælati, accepto aspersorio, aspergit eum, deinde alios in genere, et procedunt usque ad altare majus, coram quo Rex genuflectit super faldistorio ibidem sibi parato, et orat. Prælati vero ascendit ad cornu Epistolæ altaris, ubi stans versus ad orantem, detecto capite, dicit :

- Ÿ. Deus, judicium tuum Regi da.
 R. Et justitiam tuam filio Regis.
 Ÿ. Salvum fac Regem nostrum, Dómine.
 R. Deus meus, sperántem in te.
 Ÿ. Mitte ei, Dómine, auxiliium de Sancto.
 R. Et de Sion tuere eum.
 Ÿ. Nihil proficiat inimicus in eo.
 R. Et filius iniquitátis non appónat nocere ei.
 Ÿ. Fiat pax in virtúte tua.
 R. Et abundantia in túrribus tuis.
 Ÿ. Dómine, exáudi orationem meam.
 R. Et clamor meus ad te véniat.
 Ÿ. Dóminus vobiscum.
 R. Et eum spiritu tuo.

OREMUS.

DEUS, cui omnis potestas et dignitas famulatur, da huic famulo tuo Regi nostro **N.** prosperum suæ dignitatis effectum, in qua te semper timeat, tibi que jûgiter placere conténdat. Per Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

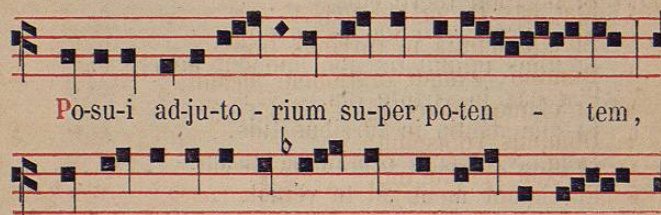
Deinde Prælati, si sit Episcopus, vel Major, accedit ad medium altaris, et ibi populo solemniter benedicit. Tum sacris dimissis vestibus, Regem usque ad hospitium comitatur.

ORDO AD RECIPIENDUM

PROCESSIONALITER PRINCIPEM MAGNÆ POTENTIÆ.

QUANDO Princeps magnæ potentiæ ad aliquam urbem aut insigne oppidum venit, Clerus processionaliter ei obviam venit extra portam. Ubi Princeps ex equo, vel (quod magis convenit) descendens in terra super tapete stratum genuflexus osculatur crucem, quæ per Prælatus sibi porrigitur. Deinde sub baldachino ducitur usque ad Ecclesiam ordine supradicto. Interim cantatur Responsorium :

1 Toni.

et ex - al - ta - vi e - le - ctum de ple - be me -

a * Ma-nus e-nim me-a au-xi-li-a - bi-tur

e - - i. Ÿ. In-ve-ni Da-vid servum

me-um, o - le - o san - cto me - o un - xi

e - - - um. * Manus. y. Glo-ri-a. * Ma-nus.

Deinde cantantur Hymni, vel alia Cantica magis placentia. Cum Princeps Ecclesiam intrat, Prælati, accepto aspersorio, aspergit eum, deinde alios in genere, et procedunt usque ad altare majus, coram quo Princeps genuflectit super faldistorio ibidem sibi parato, et orat. Prælati vero ascendit ad cornu Epistolæ altaris, ubi stans versus ad orantem, detecto capite, dicit :

y. Salvum fac Principem nostrum, Dómine.
 r. Deus meus, sperántem in te.
 y. Mitte ei, Dómine, auxiliium de sancto.
 r. Et de Sion tuere eum.
 y. Nihil proficiat inimicus in eo.
 r. Et filius iniquitátis non appónat nocere ei.
 y. Fiat pax in virtúte tua.
 r. Et abundantia in túrribus tuis.
 y. Dómine, exáudi oratióem meam.
 r. Et clamor meus ad te véniat.
 y. Dóminus vobiscum.
 r. Et eum spiritu tuo.

OREMUS.

DEUS, cui omnis potestas et dignitas famulatur, da huic famulo tuo Principi nostro N. prósperum suæ dignitátis effectum, in qua te semper timeat, tibi que júgiter placere conténdat. Per Christum Dóminum nostrum. r. Amen.

Deinde Prælati, si sit Episcopus, vel Major, accedit ad médium altaris, et ibi populo solemniter benedicit. Tum, sacris dimissis vestibus, Principem usque ad hospitium comitatur.

ORDO AD RECIPIENDUM

PROCESSIONALITER IMPERATRICEM, VEL REGINAM.

QUANDO Imperatrix, vel Regina, ad aliquam urbem, aut insigne oppidum venit, Clerus processionaliter ei obviam venit extra portam. Imperatrix, vel Regina, ex equo, vel (quod magis convenit) descendens in terra super tapete stratum genuflexa osculatur crucem, quæ per Prælatum sibi porrigitur. Deinde sub baldachino ducitur usque ad Ecclesiam ordine consueto. Interim cantatur Responsorium :

8 Toni.

I - sta est spe-ci - o - sa in - ter fi - li - as Je-

ru - - - sa-lem. * Sic-ut vi-di-stis e - am
 ple-nam cha - ri-ta - te, et di-le-cti-o - ne
 in cu-bi - li-bus, et in hor-tis a-ro- - -
 - - ma-tum. *Ÿ.* I - sta est spe-ci-o - - -
 sa, quæ a-scen-dit de de-ser - to, de-li-
 ci-is af - - flu-ens. * Sicut. *Ÿ.* Glo-ri-a.
 * Sic-ut.

Deinde cantantur Hymni, vel alia Cantica magis placentia. Cum Imperatrix, vel Regina Ecclesiam intrat, Prælati accepto aspersorio aspergit eam, deinde alios in genere, et procedunt usque ad altare majus, coram

quo Imperatrix, vel Regina genuflectit super faldistorio ibidem sibi parato, et orat. Prælati vero ascendit ad cornu Epistolæ altaris, ubi stans versus ad orantem, detecto capite, dicit :

- Ÿ.* Salvam fac ancillam tuam, Dómine.
R. Deus meus, sperántem in te.
Ÿ. Mitte ei, Dómine, auxilium de sancto.
R. Et de Sion tuere eam.
Ÿ. Nihil proficiat inimicus in ea.
R. Et filius iniquitátis non appónat nocere ei.
Ÿ. Fiat pax in virtúte tua.
R. Et abundantia in túrribus tuis.
Ÿ. Dómine, exáudi oratióem meam.
R. Et clamor meus ad te véniat.
Ÿ. Dóminus vobíscum.
R. Et cum spíritu tuo.

OREMUS.

DEUS, cujus providéntia in sui dispositiône non fállitur, ineffáblem cleméntiam tuam súpplices exorámus, ut sicut Esther Reginam Israelíticæ plebis causa salutís ad Regis Assuéri thálamum, regníque sui consórtium transire fecisti, ita hanc fámulam tuam Christiánæ plebis salutís grátia ad grátiam tuam transire fácias, ut tibi super ómnia júgiter placere desíderet, et, te inspiránte, quæ tibi plácita sunt toto corde perficiat, et dextera tuæ poténtiæ illam semper hic et ubique circúmdet. Per Christum Dóminum nostrum. *R.* Amen.

Deinde Prælati, si sit Episcopus, vel Major, accedit ad medium altaris, et ibi solemniter populo benedicit. Tum, sacris dimissis vestibus, Imperatricem, vel Reginam, usque ad hospitium comitatur.

ORDO AD RECIPIENDUM

PROCESSIONALITER PRINCIPISSAM MAGNÆ POTENTIÆ.

PRINCIPISSA magnæ potentiae recipitur processionallyter eo modo, et ordine, prout supra de Imperatrice, vel Regina, dictum est, hoc solo excepto, quod loco Orationis, Deus, cujus providentia, etc., dicitur hæc sequens.

OREMUS.

QUESUMUS, omnipotens Deus, ut hanc famulam tuam ubique sapientia tua doceat et confortet; atque eam Ecclesia tua fidelem semper agnoscat. Per Christum Dominum nostrum. *R.* Amen.

DE OFFICIO,

QUOD POST MISSAM SOLEMNEM PRO DEFUNCTIS AGITUR.

IN exequiis alicujus Summi Pontificis, S. R. E. Cardinalis, seu Metropolitanus, aut Episcopi proprii, seu Imperatoris, Regis, vel Ducis magni, aut Domini loci, finita Missa, ordinantur in loco, ubi absolutiones fieri debebunt, in capite loci, in medio, unum faldistorium pro illo, qui celebravit, et in quatuor angulis quatuor scabella, videlicet, in quolibet angulo unum scabellum. Subdiaconus accipit crucem processionalem; unus Acolythus accipit thuribulum cum igne,

et naviculam cum thure, et cochleari, alius Acolythus vas aquae benedictae cum aspersorio, et duo alii Acolythi duo candelabra cum luminaribus ardentibus capiunt. Interim Prælati, qui celebravit, apud faldistorium prope altare deponit planetam, et, si placet, poterit deponere dalmaticam, et tunicellam, et accipit pluviale nigrum, et mitram simplicem, et quatuor alii Prælati (si adsint) accedent ad sacristiam, vel alium locum convenientem, et propinquum, ubi quilibet eorum accipit super rochetum, vel (si sit Regularis) supra superpelliceum, amictum, stolam, pluviale nigrum, et mitram simplicem, si ea uti possunt; sin minus biretum, et omnes sic parati accedunt apud Prælatum celebrantem paratum, cum quo vadunt ad castrum doloris, seu fere-trum, aut sepulturam, vel alium locum, in quo absolutiones fieri consueverunt, hoc ordine: Præcedant duo Acolythi, unus cum thuribulo, et navicula incensi; alius cum vase aquae benedictae, et aspersorio; tum duo alii Acolythi cum duobus aliis candelabris, et candelis accensis, in quorum medio erit Subdiaconus, qui in Missa cantavit Epistolam, paratus deferens crucem; post eum duo juniores Prælati, deinde duo seniores, et quilibet eorum penes se habebit unum Capellanum superpelliceo indutum, qui mitra sibi serviat, et unum scutiferum, qui cereum accensum portet. Ultimo loco incedet Prælati qui Missam celebravit, ad sinistram habens Diaconum paratum, qui eum comitetur; et post eum Capellani superpelliceis induti. Si vero non adsint quatuor Prælati, loco deficientium parantur digniores Canonici Ecclesiae, vel alii in dignitate constituti supra superpellicea pluvialibus nigris; et ordine supradicto procedunt ad locum absolutionis, ubi cum fuerint, locantur hoc ordine: Thuriferarius cum Acolytho deferente aquam benedictam subsistunt in capite loci a parte dextera. Acolythi vero ceroferarii, ac Subdiaconus cum cruce vadunt ad pedes loci, et Subdiaconus cum